

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗ ΜΕ ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ ΣΟΥ!

Συνομιλία με έναν ξεχωριστό μουσικό της διασποράς

Του Αριστομένη Καλυβιώτη

“Γειά σου Σεβαστάκη με το κλαρίνο σου!”. Τη φράση αυτή ακούγεται να φωνάζει η Μαίρη Λίντα, μέσα στο τραγούδι “Πουλιά μου διαβατάρικα”. Πρόκειται για ηχογράφιση της Αμερικής και στην ορχήστρα που συνοδεύει τη Λίντα, συμμετέχουν: ο Μανώλης Χιώτης στο μπουζούκι και ο Κώστας Σεβαστάκης στο κλαρίνο.

Ο τελευταίος, άγνωστος στο ευρύ κοινό, σήμερα είναι γνωστός μόνο στους συμπατριώτες του, στους κύκλους των συναδέλφων του μουσικών και στους συλλέκτες δίσκων. Σήμερα, ζει αποτραβηγμένος στη Σάμο, μετά από μια επιτυχημένη καριέρα στην Αμερική και στην Ελλάδα.

Γεννημένος το 1929 στο χωριό Σουρρήδες Σάμου, άρχισε να μαθαίνει κλαρίνο και σαξόφωνο στη “Φιλαρμονική Καρλοβάσιου”. Σιγά-σιγά άρχισε να παίζει σε ταβέρνες και πανηγύρια. Το 1946 αναγκάζεται να φύγει στην Αθήνα, εξαιτίας του εμφυλίου, που είχε αρχίσει και στη Σάμο. Το 1950-1953 υπηρετεί τη θητεία του στην Αθήνα, στο Ναυτικό. Εκεί, πηγαίνει στο Ωδείο και αρχίζει να παίζει επαγγελματικά, συνεργαζόμενος με γνωστούς καλλιτέχνες του λαϊκού, αλλά και του ελαφρού τραγουδιού της εποχής. Μετά την αποστρατεία του επιστρέφει στη Σάμο και το 1955 φεύγει για την Αμερική. Εκεί, παραμένει μέχρι το 1973. Όπως λέει ο ίδιος, δουλεύει συνέχεια σε νυκτερινά

κέντρα, γάμους, δεξιώσεις, περιοδείες κ.α. Ταυτόχρονα, ολοκληρώνεται σαν καλλιτέχνης.

Συνεργάστηκε με πολλούς Έλληνες μουσικούς της διασποράς. Πήρε μέρος σε πολλές ηχογραφήσεις δίσκων παίζοντας κλαρίνο. Επιστρέφει κατευθείαν στη Σάμο, όπου ανοίγει κέντρο διασκέδασης, που είναι ακόμα σε λειτουργία. Κάπου-κάπου παίζει και ο ίδιος για τους φίλους του. Τη δεκαετία του 1980, έπαιξε στην κινηματογραφική ταινία “Ο γυρισμός του Οδυσσέα”.

Ο Σεβαστάκης είναι ένα ζωντανό κομμάτι της ιστορίας του ελληνικού τραγουδιού. Οι μαρτυρίες που δίνει, στην συνέντευξη που ακολουθεί, είναι πολύτιμες. Κυρίως για τις περιπέτειες των ελλήνων καλλιτεχνών, που μετά το 1950 αναζητούσαν στην Αμερική καλύτερο μεροκάματο και τύχη.

Όταν έμαθα ότι ζούσε στο σπίτι του στο Καρλόβασι, ήρθα αμέσως σε επαφή μαζί του. Ευχαριστώ τον ίδιο και την κοινή μας φίλη Βούλα Γαλανού, που μας έφερε σε επαφή.

Βασικό, ακόμα, χαρακτηριστικό της συνέντευξης είναι, ότι είναι πολύ προσεκτικός στα λόγια του. Αποφεύγει να κρίνει και τον εαυτό του και τους συναδέλφους του. Με δυσκολία, σε κάποια σημεία, λέει τη γνώμη του για άλλους. Παρ’όλο που θα μπορούσε πολλά να πει...

Α.Κ. Πού γεννηθήκατε;

Κ.Σ. Στη Σάμο, εδώ, στο χωριό Σουρρήδες.

Α.Κ. Πότε;

Κ.Σ. 1929.

Α.Κ. Οι γονείς σας ποιοί ήταν;

Κ.Σ. Ο πατέρας μου ήταν ο Γιώργος Σεβαστάκης. Ήταν Αναγνώστης... Ο πατέρας μου ήταν να γίνει παπάς, κι επειδή η μητέρα μου ήταν παλαδοκόρη, δεν δέχτηκε και δεν έγινε παπάς.

Α.Κ. Αλλά τον λέγαν Αναγνώστη, προφανώς, επειδή διάβαζε στην εκκλησία;

Κ.Σ. Τον φωνάζανε Αναγνώστη, δεν τον έβρισκες! Γιώργο. Μητέρα μου ήταν η Πάτρα Παπαμηχαήλ, αδέρφια μου ήταν ο Νίκος Σεβαστάκης, ο οποίος έχει πεθάνει, ο Μιχάλης Σεβαστάκης και μια αδερφή, η Αγγελική. Η αδερφή μου έχει παντρευτεί έναν εφέτη, Κώστα Ντόβα.

Α.Κ. Έπαιξε μουσική κάποιος από την οικογένεια, πατέρας, παππούς, θείος...

Κ.Σ. Κανένας.

Α.Κ. Εσείς, πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη μουσική, ποια ήταν τα πρώτα σας ερεθίσματα;

Κ.Σ. Από μικρό παιδί ήθελα να μάθω...

Α.Κ. Με τον παππού, που ήταν παπάς, ψέλνατε καθόλου, πηγαίνατε στην εκκλησία;

Κ.Σ. Πέθανε πάρα πολύ μικρός... αλλά τον θυμάμαι, όμως...

Α.Κ. Για πρώτη φορά, πού ακούσατε κλαρίνο, δηλαδή, τι σας εντυπωσίασε, και σας έκανε να το μάθετε;

Κ.Σ. Κλαρίνο έμαθα από τον Κατεβαίνη², τον δάσκαλο, εδώ, όταν πήγα και πήρα το πρώτο μάθημα, σαξόφωνο, 15-16 χρονών....

Α.Κ. Παίζατε σαξόφωνο;

Κ.Σ. Ναι, έπαιζα από την αρχή, ο Κατεβαίνης μου πήρε το κλαρίνο και μ' έβαλε στην μπάντα...

Α.Κ. Δηλαδή, απ' τον Κατεβαίνη μάθατε πρώτα κλαρίνο;

Κ.Σ. Ναι, πήγαινα τρία χρόνια στον Κατεβαίνη.

Α.Κ. Και μετά με κανέναν άλλον; μόνο με τον Κατεβαίνη;

Σάμος 1954. Μανώλης Κοχλιός κιθάρα, Γιαννάκης Αμυρσώνης βιολί, Σεβαστλακης κλαρίνο.

Κ.Σ. Πήγα και μου 'δωσε μερικά μαθήματα ο Μαρίνος ο Μαυρομάτης³.

Α.Κ. Ήταν καλός μουσικός ο Μαρίνος;

Κ.Σ. Ναι, ήτανε...

Α.Κ. Για πρώτη φορά πού παίζατε επαγγελματικά, δηλαδή σε κομπανία, πού εμφανιστήκατε για πρώτη φορά;

Κ.Σ. Στο λιμάνι του Καρλοβασιού, το 1945⁴, με τον Ηλία τον Διατσιδή, πατέρα του Τάσου και τον Τάσο⁵.

Α.Κ. Ο πατέρας του Ηλία, ο Γιώργος, έπαιξε μουσική. Τον θυμάστε καθόλου;

Κ.Σ. Όχι, τον αδερφό του Ηλία θυμάμαι, τον Λυκούργο τον Διατσιδή.

Α.Κ. Κι αυτός έπαιξε μουσική;

Κ.Σ. Σαντούρι. Αυτή η οικογένεια, έπαιζαν όλοι σαντούρια. Ο πατέρας τους ο Γιώργος ο Διατσιδής, έπαιξε βιολί. Έχω υπ' όψιν μου, δηλαδή μου τα 'χουν πει...

Α.Κ. Αυτό ήταν το πρώτο συγκρότημα που παίζατε επαγγελματικά; Το '45, λοιπόν, ήταν;

Κ.Σ. Αντάρτικο ήταν. Παίζαμε στο λιμάνι κι ερχόταν και χορεύανε κάτι χωροφύλακες και μας βάζανε και παίζαμε "Τ'αητού το γιο" κι οι αντάρτες το μάθανε κι ήρθανε δω-πάνω και μας κάνανε ιστορία εμάς. Γιατί οι αντάρτες, τότες, με παίρνανε στο βουνό με κάτι μουλάρια και ο πατέρας μου είπε, φύγε, μη σε σκοτώσουν πουθενά. Γιατί, μας ξυπνάγανε, εδώ, στο χωριουδάκι που μέναμε, είχανε κλέψει λάστιχα από αυτοκίνητα, σιτάρι, και παίρναν εμένα με το μουλάρι που είχαμε και τους πήγαινα στο βουνό.

Παίζαμε με τους αντάρτες στους Κοσμαδαίους, του Αγίου Δημητρίου το

'46, είχανε κλέψει την τράπεζα, τότε, και μας δώσανε λεφτά πολλά και φύγαμε μ' αυτόν τον Τάσο και πήγαμε στην Αθήνα.

Α.Κ. Τον Τάσο τον Διατσιδή;

Κ.Σ. Ναι.

Α.Κ. Η οικογένειά σου ήταν αριστερή;

Κ.Σ. Όχι.

Α.Κ. Μετά, τι έγινε;

Κ.Σ. Γυρίσαμε όταν τελειώσαν τα αντάρτικα. Μετά, πήγα φαντάρος το 1950.

Α.Κ. Πού υπηρετήσατε;

Κ.Σ. Στην Αθήνα, στο Ναυτικό, στη μουσική.

Α.Κ. Σε Ωδείο, πέρα απ' του Κατεβαίνη, σπουδάσατε καθόλου;

Κ.Σ. Ναι, πήγα δυο χρόνια.

Α.Κ. Πού πήγατε;

Κ.Σ. Στο Ωδείο Αθηνών.

Α.Κ. Παίζατε κάποιο άλλο όργανο, εκτός από κλαρίνο και σαξόφωνο;

Κ.Σ. Όχι.

Α.Κ. Στο Ωδείο Αθηνών, τι μαθαίνατε; τι πήγατε να μάθετε;

Κ.Σ. Είχε βγει μια διαταγή στο Ναυτικό, όποιος θέλει να πάει δωρεάν. Και πήγα, δωρεάν. Πήγαινα δυο χρόνια που έκανα στο Ναυτικό. Έκανα... και σολφέζ έχω κάνει, στο Ωδείο Αθηνών. Αφού, να σκεφτείτε ότι μ' έβαλαν από την αρχή κι έκανα μάθημα από την αρχή...

Α.Κ. Ανεξάρτητα του αν τα ξέρατε όλα αυτά;

Κ.Σ. Ναι, στο σαξόφωνο και στο κλαρίνο...

Α.Κ. Θυμάστε ποιον δάσκαλο είχατε στο Ωδείο;

Κ.Σ. Στο Ωδείο Αθηνών. Μαργαγιώτης σολφέζ και κλαρίνο ο Λαζαράτος.

Α.Κ. Παίζατε επαγγελματικά όταν υπηρετούσατε στην Αθήνα;

Κ.Σ. Με πήρε ο Τιτάκης, ο τραγουδιστής, σαξόφωνο και έπαιζα κάθε Σαββατοκύριακο. Μαζί είμασταν στο Ναυτικό. Κι αυτός στη μουσική ήτανε, δουλέψαμε σε πολλά κέντρα με τον Τιτάκη.

Α.Κ. Δηλαδή, είχατε γνωριστεί στο Ναυτικό; όχι ποιο πριν;

Κ.Σ. Εκεί γνωριστήκαμε. Και με τον Πατέτσο... κι αυτός στη μουσική ήτανε.

Και μ' αυτόν έχω δουλέψει. Με τον Πατέτσο στο Πασαλιμάνι.

Α.Κ. Στην Αθήνα με ποιούς άλλους μουσικούς δουλέψατε, με ποια συγκροτήματα;

Κ.Σ. Δούλεψα με τον Γιάννη τον Αντωνόπουλο, δούλεψα με τον Μπιθικότση, τον Ζαμπέτα... τον Τέρρη Χρυσό, ευρωπαϊκά λέγαμε σ' ένα μαγαζί. Ήτανε οι Καίτη Γκρέυ-Καζαντζίδης και 'μεις βγαίναμε ευρωπαϊκά.

Α.Κ. Εκεί, βέβαια, παίζατε σαξόφωνο...

Κ.Σ. Σαξόφωνο, ναι...

Α.Κ. Θυμάστε τα μαγαζιά πώς τα λέγατε, τα κέντρα;

Κ.Σ. Πώς! Στα Γερμανικά ήτανε του Εγγλέζου και απέναντι του Γάλλου και στα δυο έπαιξα, αυτά κι ένα άλλο "Νταϊζή", με τον Αντωνόπουλο.

Α.Κ. Όταν είσαταν στην Αθήνα, πριν να φύγετε για την Αμερική, κάνατε ηχογραφήσεις;

Κ.Σ. Όχι.

Α.Κ. Μετά, ήρθατε στη Σάμο, όταν αποστρατεύτατε;

Κ.Σ. Ναι, απολύθηκα το 1953. Είχα έρθει εδώ, είχαμε μια ορχήστρα και παίζαμε στο Βαθύ. Είχα φέρει και την Ζωζώ, τον Πομώνη ακορντεόν από την Αθήνα, τον Κοχλιό τον Μανώλη κιθάρα και τραγούδι, ο Γιαννάκης ο Αμυρσώνης, ο Μανώλης ο Τσελεπιδάκης και ο Γιάνναρος⁶...

Α.Κ. Ποιο ήταν το κανονικό όνομα του Γιάνναρου;

Κ.Σ. Κώστας Τζόγιας. Εδώ, στο Βαθύ παίζαμε. Είχαμε τη Ζωζώ, τη Δούκισσα, εγώ τις είχα φέρει, τις είχα γνωρίσει στην Αθήνα.

Α.Κ. Εκτός από αυτούς, θυμάσαι κάποιους άλλους μουσικούς Σαμιώτες από μικρός;

Κ.Σ. Όλους, όλους τους θυμάμαι. Ήτανε οι Βεργώνηδες, ο Μαρίνος, ο Πολίτης ή Καλωσύνης. Πώς λεγότανε⁷... Θυμάμαι ένα σαντούρι το "καλαμάκι", λέγαμε παλιά...

Α.Κ. Ποιο ήταν αυτό το σαντούρι, το "καλαμάκι";

Κ.Σ. Ήμουνα πιτσιρικάκι και τον θυμάμαι που ερχότανε στο μαγαζί, της Παναγίας.

Α.Κ. Ήτανε Σα-

μιώτης ή Μικρασιάτης;

Κ.Σ. Σαμιώτης. Ήτανε και οι Τσεπελήδες απ' τα Κουμείκα κι ερχόταν στο μαγαζί μας κάθε χρόνο... Ο Κουμουτσής βιολί.

Α.Κ. Μ' όλους αυτούς συνεργαστήκατε μετά;

Κ.Σ. Όχι.

Α.Κ. Εδώ, στη Σάμο σε ποια άλλα κέντρα παίζατε, πριν πάτε στην Αμερική;

Κ.Σ. Έπαιξα, πρώτα-πρώτα, στου Πατισιά, εδώ στο Καρλόβασι, κάνανε πάρτυ κάθε Σάββατο και παίζαμε και μετά στο Βαθύ.

Α.Κ. Στο Βαθύ, παίζατε στου Γουδέλη;

Κ.Σ. Δίπλα, ήτανε ένα κέντρο, ο Αρβανίτης, είχε μπακάλικο και το είχε ανοίξει και παίζαμε κάμποσο καιρό.

Α.Κ. Για ποια χρονολογία λέμε;

Κ.Σ. Μετά που γύρισα από την Αθήνα. Πριν φύγω για Αμερική.

Α.Κ. Σε πανηγύρια παίζατε;

Κ.Σ. Πώς...

Α.Κ. Σ' όλη τη Σάμο;

Κ.Σ. Σ' όλη τη Σάμο.

Μ.Κ. Στα πανηγύρια ήσαταν με την ορχήστρα που είχατε στο Βαθύ ή με άλλη;

Κ.Σ. Τελευταία, ήτανε με την ορχήστρα στο Βαθύ. Πρώτα ήτανε με τον Γιάνναρο, τον Βελώνη⁸, τον Γιάννη τον Αμαρσώνη, πηγαίναμε στα πανηγύρια.

Α.Κ. Όταν πήγατε στην Αμερική, στην Νέα Υόρκη πήγατε;

Κ.Σ. Στην Νέα Υόρκη.

Α.Κ. Στην Αμερική, μείνατε μέχρι πότε;

Κ.Σ. Εγώ, έφυγα τελευταία, το '73.

Α.Κ. Στην Αμερική πήγατε το 1955;

Κ.Σ. Το 1955.

Α.Κ. Πώς αποφασίσατε να πάτε;

Κ.Σ. Μια εταιρεία, η "Liberty", είχε έρθει τότε, όταν παίζαμε στο Βαθύ, στο μαγαζί του Τσερτσέ και μου λέει, θέλεις να 'ρθεις στην Αμερική, η Εύα Στυλ...

Α.Κ. Η Εύα Στυλ, η τραγουδίστρια;

Κ.Σ. Η Εύα Στυλ, ήτανε η γυναίκα του Στραυρόπουλου, που είχαμε τη "Liberty", κι εγώ το πήρα για πλάκα. Την άλλη μέρα πάλι, μου λέει, "δε μου 'φερεις το πιστοποιητικό;"... Ήθελε απ' το δήμαρχο. Λέω, "Θα πάω αύριο" και πήγα και της το έδωσα. Σε δυο μήνες ήρθανε τα χαρτιά να φύγω.

Α.Κ. Η Εύα Στυλ, εδώ στη Σάμο, τι γύρευε;

Κ.Σ. Είχε έρθει... τουρίστας. Με τον άντρα της.

Α.Κ. Στην Αμερική με ποιούς μουσικούς δουλέψατε;

Κ.Σ. Με όλους. Πρώτα-πρώτα δούλεψα με τον Κώστα τον Καπλάνη, Μαρίκα Νίνου, τον Νίκο τον Γούναρη, με τον Τατασόπουλο, με τον Τσιτσάνη, όταν ήρθε στην Αμερική, τον Παπαϊωάννου, τον Παλαιολόγου...

Α.Κ. Ήρθε στην Αμερική ο Τσιτσάνης;

Κ.Σ. Ναι.

Α.Κ. Ποιά χρονιά;

Κ.Σ. Δεν θυμάμαι.

Α.Κ. Θυμάστε σε ποιο μαγαζί παίζατε;

Κ.Σ. Στη "Σπηλιά".

Α.Κ. Όταν ήρθε, τότε, ο Τσιτσάνης, με ποιους ήτανε μαζί;

Κ.Σ. Ένα μπουζούκι...

Α.Κ. Τον Λαύκα;

Κ.Σ. Όχι, ο Λαύκας 'πέθανε εκεί πέρα, έχω δουλέψει μ' αυτόν...

Α.Κ. Ποια τραγουδίστρια είχε μαζί ο Τσιτσάνης;

Κ.Σ. Δεν είχε τραγουδίστρια, συνεργάστηκε εκεί πέρα με μια τραγουδίστρια που ήταν από κει, απ' τη Νέα Υόρκη, μια Ρουμάνα, δεν θυμάμαι και τόσο πολύ καλά, γιατί αυτά είναι πολλά χρόνια τώρα...

Α.Κ. Εκεί, έγραψε δίσκους ο Τσιτσάνης;

Κ.Σ. Όχι, δεν κάθισε, μόνο δεκα-

Γιάννης Τατασόπουλος, Ρένα Ντάλια, Κ. Σεβαστάκης και πίσω με τη κιθάρα ο Θανάσης Ευγενικός.

πέντε μέρες κάθησε. Ο Παπαϊωάννου δούλεψε πολλά χρόνια μαζί με μένα. Δούλευα με τον Μπέμπη τον Στεργίου, τον Τατασόπουλο, τον Τσαγγάρη, που είχανε έρθει με τη Ρόζα Εσκενάζυ, είχανε έρθει μια εποχή... Εγώ δούλευα έξι χρόνια σ' ένα μαγαζί, το "Κηφισιά", δούλευα στο "Πορτ Σάντ" πρώτα-πρώτα. Ήτανε στη Νέα Υόρκη, στους εννιά δρόμους, διακοσια πενήντα εφτά, αριθμό... Στο "Βρετανία" δούλευα πολύ καιρό. Στο "Αλή Μπάμπια" δούλευα, σ' όλα έχω δουλέψει στη Νέα Υόρκη... Και μετά πήγαμε με την Πόλυ Πάνου στο Σικάγο το '59. Δουλέψαμε στο "Κηφισιά", το λέγαν κι αυτό, δεν θυμάμαι τόσο πολύ καλά... ήτανε ο Σπόρος, ο Γιάννης ο Σταματίου... ο Νότης ο Ησυχόπουλος πιάνο...

Α.Κ. Πώς αρχίσατε να κάνετε ηχογραφήσεις στην Αμερική;

Κ.Σ. Αυτή η εταιρεία, η "Liberty", έπρεπε να παίζω επτά τραγούδια το μήνα για να μπορέσει να μας κρατήσει...

Α.Κ. Είχατε συμβόλαιο, δηλαδή...

Κ.Σ. Ναι, η εταιρεία μας έβαλε, έκανα ένα τσάμικο εγώ, ένα σόλο και ανοίγανε όλη η Αμερική, όλα τα ραδιόφωνα με το δικό μου. Από κει πήρα όνομα.

Α.Κ. Ποιο ήταν αυτό το τσάμικο;

Κ.Σ. Το "Ρουμελιώτικο τσάμικο". Πίσω στο δίσκο τραγουδάει ο Ευγενικός την "Γκόλφω". Στη Liberty ηχογράφησα, ακόμα, το "Πάνω σε τρίκορφο βουνό" και τη "Μεσογειτίσσα". Τραγουδάει ο Ευγενικός.

Α.Κ. Πέστε μας γι' αυτή την εταιρεία.

Κ.Σ. Έχω βάλει πολλά τραγούδια σ' αυτήν την εταιρεία, με τον Θανάση τον Ευγενικό.

Α.Κ. Έχετε κι άλλες ηχογραφήσεις με τον Ευγενικό, εκτός από τη Liberty;

Κ.Σ. Ναι, έχω κάνει με το Allector.

Α.Κ. Θυμάστε να μου πείτε πότε γράψατε το σόλο κομμάτια;

Κ.Σ. Το '56.

Α.Κ. Από τους καλλιτέχνες που γνωρίσατε στην Αμερική, τι σας είχε κάνει τη μεγαλύτερη εντύπωση;

Κ.Σ. Τι εντύπωση να μου κάνει; που δουλεύαμε μαζί;

Α.Κ. Ναι, κάποιος θα σας άρεσε...

Κ.Σ. Για μένα... άκου να δεις... για μένα ήτανε λαχείο που πήγα στην Αμερική, διότι εκεί έγινα καλλιτέχνης, εκεί καθόμουνα όλη τη μέρα και μελετούσα. Εμείς δεν παίζαμε τσάμικα και τέτοια δω πέρα, δεν έχουμε δημοτικά και τα 'μαθα όλα από το μαγνητόφωνο... έχω κάνει τραγούδια με τον

Ευγενικό, τσάμικα, κλέφτικα...

Α.Κ. Τον Ευγενικό τον γνωρίζατε από τη Σάμο;

Κ.Σ. Βέβαια.

Α.Κ. Πότε είχατε γνωριστεί;

Κ.Σ. '48-'49. Πριν πάει στην Αθήνα για να κάνει δίσκους. Γιατί, όταν πήγε ο Θανάσης στην Αθήνα, τραγούδησε κάμποσα τραγούδια σε εταιρεία κι έγινε όνομα.

Α.Κ. Μου είπατε ότι φύγατε το '46 απ' την Σάμο. Στην Αθήνα βρεθήκατε με τον Ευγενικό;

Κ.Σ. Στην Αθήνα.

Α.Κ. Είχατε κι απ' την Σάμο συνεργασία πιο πριν;

Κ.Σ. Όχι, ούτε και τον ήξερα καλά.

Α.Κ. Μετά όμως είχατε συνεργασία. Ήσασταν στην ίδια εταιρεία στην Αμερική;

Κ.Σ. Έχουμε πολλά τραγούδια μαζί.

Α.Κ. Είχατε καλές σχέσεις με τον Ευγενικό (στην Αμερική); Κάνατε παρέα οικογενειακά;

Κ.Σ. Είμασταν δίπλα, τα σπίτια μας. Αγοράσαμε σπίτια στη Νέα Υόρκη και ήταν κοντά. Μαζί πηγαίναμε. Με το δικό του αυτοκίνητο πήγαινα.

Α.Κ. Τι θυμάστε για τον τραγουδιστή Μίλτον Στάμου;

Κ.Σ. Αυτός, ήρθε και με βρήκε στο σπίτι που έμενα, το '56 και έκαμα κάποια τραγούδια σε μια εταιρεία.⁹ Λαθραία πήγα κι έπαιξα. Του Πόγγη, που έπαιζε βιολί. Ανδρέας Πόγγης λεγότανε. Αλλά του είπα, "μη βιάτε το όνομά μου γιατί έχω συμβόλαιο με την άλλη εταιρεία" (Liberty). Κι έπαιξα αρκετά τραγούδια με τον Μίλτον Στάμου.

Α.Κ. Το συμβόλαιο που είχατε με την Liberty τι έλεγε;

Κ.Σ. Τι να λέει; Ότι έπρεπε να βγάλουμε τη θητεία, τα δυο χρόνια και να μας ανανεώσει. Αλλά εγώ δεν θαρρεύομουνα, να πω ότι θα ανανεώσει το συμβόλαιο και παντρεύτηκα για να μείνω. Κι έμεινα.

Α.Κ. Τι άλλο μπορούμε να πούμε για τον Μίλτον Στάμου;

Κ.Σ. Ήταν ένας τραγουδιστής δημοτικός. Ερασιτέχνης ήτανε. Δεν ήταν επαγγελματίας. Ερασιτέχνης. Πήγαινε κι έπαιζε σε χορούς και τραγουδούσε.

Α.Κ. Πώς πήγατε στην εταιρεία ΝΙΝΑ;

Κ.Σ. Όταν τελείωσε το συμβόλαιο μου με την Liberty, έπαιξα στην ΝΙΝΑ. Μετά μπορούσα να παίζω παντού. Διότι ταχτοποιήθηκαν τα χαρτιά στην Αμερική. Έπαιξα στην DECCA πολλά τραγούδια, έχω παίζει στη FIESTA. Όλα τα τραγούδια με το Τρίο Μπελκάντο

στη FIESTA τα 'χω παίζει.¹⁰ Έχω κι ένα δικό μου μέσα...

Α.Κ. Θυμάσαι ποιο είναι;

Κ.Σ. "Ποιος είδε την αγάπη μου, εκεί μακριά στα ξένα". Η μουσική είναι δική μου, τα λόγια του Παπαδόπουλου του Γιώργου.

Α.Κ. Γνωρίσατε τον Σακελλάριου που έπαιζε κλαρίνο;

Κ.Σ. Όχι. Εγώ γνώρισα τον Γκαντίνη, τον Τζορτζ Στράτις, τον Γκας Βάλι.

Α.Κ. Ο Τζορτζ Στράτις, ποιος ήταν;

Κ.Σ. Ορχήστρα δικιά του είχε. Τζορτζ Στράτις. Έχω κάνει με το Τρίο Μπελκάντο τα πρώτα τραγούδια κι έχει βάλει αυτός τ' όνομά του. Ότι παίζει κλαρίνο... αλλά παίζω εγώ. Γιατί δεν ήθελα να βάλουν τ' όνομά μου. Μετά που ξεμπερδέψα από την εταιρεία (σ.σ. Liberty) έπαιξα ελεύθερα.

Α.Κ. Στην Αμερική παίζατε περισσότερο κλαρίνο ή σαξόφωνο;

Κ.Σ. Κλαρίνο. Στην Αμερική έχει μαύρους με σαξόφωνα, που εμείς ντρεπόμαστε να βάλουμε τα χέρια μας πάνω... Μεγάλοι παίχτες. Μεγάλοι μουσικοί! Το σαξόφωνο που παίζω εγώ είναι πολύ δύσκολο, γιατί παίζω ό,τι τραγούδια και να μου δώσουν. Εδώ, είμασταν και συμμαθηταί με τον Κατσαρό. Και στο ναυτικό, μαζί είμασταν. Τον Γιώργο τον Κατσαρό. Κι αυτός θαύμαζε τα χέρια μου, το παίξιμό μου. Αυτός έβγαλε εννέα χρόνια Ωδείο. Εγώ, δυο πήγα, στο Ωδείο Αθηνών.

Α.Κ. Έχετε κάνει δίσκους με τον Χιότση και την Λίντα, "Ωρα καλή καράβι μου", "Διάβασα πως παντρεύεσαι", "Πουλιά μου διαβατάρικα", αυτά σε ποια εταιρεία τα κάνατε;

Κ.Σ. Στη Liberty. Εγώ ήμουνα στην εταιρεία κι ήρθαν αυτοί. Μάλιστα, τότε, είχαμε κάποιον Βιτάλη, τον είχε φέρει η RCA-VICTOR για δίσκους και ξέπεσε με τα μπουζούκια μετά κι όταν έβγαζαν φωτογραφίες κρυβόταν. Ήταν μεγάλος μουσικός. Γιώργος Βιτάλης. Μαέστρος. Πιάνο.

Α.Κ. Άλλα τραγούδια κάνατε με τον Χιότση;

Κ.Σ. Έχω παίζει... δεν θυμάμαι και τόσο καλά. Έχουμε παίζει, στο Σικάγο όταν δούλευα, μετά από δυο χρόνια. Γιατί αυτοί πληρώσανε και γίνανε νόμιμοι κι αυτοί, πληρώσανε στο Ιμιγκρέισον, κάτι κομπίνα κάνανε και πήρανε κάρτες.

Α.Κ. Απ' την Αμερική παίρνετε σύνταξη;

Κ.Σ. Παίρνω, ναι.

Α.Κ. Είναι καλή η σύνταξη που παίρνετε;

Κ.Σ. Όχι, γιατί έφυγα νωρίς.

Α.Κ. Μου 'πατε ότι σ' ένα μπάλλο που παίζετε κλαρίνο και τραγουδάει η Πόλυ Πάνου,¹¹ η μουσική είναι δική σας και ότι τους στίχους έχει γράψει ο Πυθαγόρας Παπασταματίου.

Κ.Σ. Ναι, ναι.

Α.Κ. Ο ιδιοκτήτης της εταιρείας δίσκων ΝΙΝΑ ποιος ήταν;

Κ.Σ. Βαλαβάνης.

Α.Κ. Θυμάστε να μας πείτε κάτι για άλλους Έλληνες που παίζανε κλαρίνο στην Αμερική; Θυμάστε άλλα ονόματα;

Κ.Σ. Ποιο πριν από εμένα ήταν κάποιος Τζώρτζι Φράμπις, είχε ορχήστρα δικιά του κι έπαιζε κλαρίνο κι ένας Γκας Βάλι.

Α.Κ. Έλληνας ήταν κι αυτός;

Κ.Σ. Έλληνας. Είχανε ορχήστρες. Με παίρναν κι έπαιζα.

Α.Κ. Μήπως θυμάστε καθόλου τον Κόστα τον Γκαντίνη;

Κ.Σ. Αμέ!...

Α.Κ. Μήπως θυμάστε από πού ήταν ο Γκαντίνης;

Κ.Σ. Βλάχος ήτανε... δεν θυμάμαι. Δεν τον θυμάμαι πολύ καλά τον γέρο.

Α.Κ. Ήτανε μεγάλος;

Κ.Σ. Ναι, ήτανε γέρος...

Α.Κ. Έπαιζε καλό κλαρίνο;

Κ.Σ. Καλά έπαιζε, για να τότε παίρνουν οι ορχήστρες...

Α.Κ. Δεν θυμάσαι κάτι άλλο γι' αυτόν;

Κ.Σ. Δεν θυμάμαι, γιατί, ένα γεροντάκι ήτανε τον καιρό που πήγα εγώ... Με φώναζαν μια φορά και πήγα σ' ένα γάμο και τον γνώρισα... Δεν μπόραγε να παίξει, ο άνθρωπος, τον καιρό που τον γνώρισα εγώ... Είπανε... ότι έπαιζε καλά...

Α.Κ. Μήπως θυμάστε τον Πητ Μαμάκο;

Κ.Σ. Αμέ! Έχω και δίσκο του εδώ, τραγουδάει με την Ντάλια.

Α.Κ. Θυμάστε κάποια άλλα πράγματα γι' αυτόν;

Κ.Σ. Ο Μαμάκος κλαρίνο ήτανε, σε χοροεσπερίδες πήγαινε. Δεν δούλευε (σ.σ. σε μαγαζιά).

Α.Κ. Από πού ήτανε;

Κ.Σ. Δεν ξέρω.

Α.Κ. Ο Κώστας ο Καρράς;

Κ.Σ. Κι αυτόν τον γνώρισα.

Α.Κ. Κλαρίνο έπαιζε κι αυτός;

Κ.Σ. Κλαρίνο.

Α.Κ. Ήτανε καλός;

Κ.Σ. Δεν τους ξήσησ αυτοούς.

Α.Κ. Την Ελένη Μπαρτέρη ή Μπαρτέρη;

Κ.Σ. Μπαρτέρη.

Α.Κ. Θυμάστε κάποια πράγματα γι' αυτήν;

Κ.Σ. Κι αυτή γνωστή ήτανε... δεν

είχα επαφές μεγάλες μ' αυτούς που πηγαίνανε σε χοροεσπερίδες. Εμείς πηγαίναμε στα μαγαζιά. Κατάλαβες;

Α.Κ. Αυτοί τραγουδούσανε, δηλαδή, μονάχα σε χορούς;

Κ.Σ. Ναι, σε χορούς...

Α.Κ. Τζον Γιάνναρος, ακορντεόν;

Κ.Σ. Δεν τον ξέρω αυτόν.

Μ.Κ. Τον Μάρκο Μέλκων, τον Αρμένι που έπαιζε ούτι;

Κ.Σ. Πολύ καλά, έχω δουλέψει μ' αυτόν...

Α.Κ. Δεν θυμάστε κάτι άλλο γι' αυτόν; Από πού ήταν;

Κ.Σ. Αρμένιος ήταν, τραγουδούσε κι έπαιζε καλό ούτι.

Α.Κ. Μίλτον (επόνυμο), που είχε μια μαντολίνατα;

Κ.Σ. Δεν τον ξέρω.

Α.Κ. Ο Ανδρέας ο Πόγγης;¹²

Κ.Σ. Έχω κάνει πολλά τραγούδια στην εταιρεία του.¹³

Α.Κ. Ήτανε Σαμιώτης, το ξέρετε; Έπαιζε βιολί.

Κ.Σ. Ναι, το ξέρω. Είχε μια αδερφή που έπαιζε πιάνο. Την Ίβα.

Α.Κ. Είχε κι άλλη μια αδερφή, που επίσης έπαιζε κι αυτή πιάνο.

Κ.Σ. Δεν την ξέρω. Έχω δουλέψει μαζί με την Ίβα.

Α.Κ. Ξέρετε κάτι άλλο για τον Πόγγη;

Κ.Σ. Καλό βιολί.

Α.Κ. Κάποιο άλλο βιολί, Ζέρβα, τον ξέρετε;

Κ.Σ. Ήταν αριστερός (σ.σ. αριστερόχειρας).

Α.Κ. Σε κάποιους δίσκους ο Ζέρβας αναφέρεται σαν Θεσσαλός. Ήταν από την Θεσσαλία;

Κ.Σ. Ναι. Μέσα στο "Καλαματιανό" στην Liberty παίζει βιολί αυτός.

Α.Κ. Ξέρετε κάτι άλλο γι' αυτόν;

Κ.Σ. Έχουμε δουλέψει μαζί στο "Πορτ Σάνιτ".

Α.Κ. Δεν ήτανε το επώνυμό του αυτό;

Κ.Σ. Δεν ξέρω, τον λέγανε Ζέρβα γιατί έπαιζε αριστερά.

Α.Κ. Στηβ Μπαρτσέρης;

Κ.Σ. Θυμάμαι που το λέγαν το όνομά του, δεν τον γνώρισα καθόλου. Δεν παίξαμε μαζί.

Α.Κ. Μ. Πατρινός, τραγουδιστής;

Κ.Σ. Ούτε αυτόν.

Α.Κ. Λεγαίτας;

Κ.Σ. Ναι, ναι, καθάρα. Τον είχα γνωρίσει, στο καφενείο πηγαίναμε...

Α.Κ. Το μικρό του όνομα;

Κ.Σ. Γιάννης.

Α.Κ. Την Μπέτυ Λασκαλάκη; Την τραγουδίστρια;

Κ.Σ. Την ξέρω. Ένα δίσκο έχω κάνει, έχω παίξει, στην Allector. Είχανε έρθει

μαζί με ένα κιθαρίστα στην Αμερική, πού να τους θυμάμαι εγώ, τόσα χρόνια τώρα; Έχω δουλέψει μ' αυτούς. Τους πιο πολλούς...

Α.Κ. Ήστανε μας για τους Έλληνες της Αμερικής που ήτανε πελάτες σας. Πώς διασκεδάζανε; Ήτανε κουβαρντάδες;

Κ.Σ. Κάναμε πολλά λεφτά, τότε... τυχερά... Η εταιρεία δεν μας πλήρωνε καλά, μας πήρε αλλά δεν μας πλήρωνε, μας έκανε "κοντράκια" στα μαγαζιά και παίρναμε 60 δολάρια τη βδομάδα.

Α.Κ. Μου είπατε ότι η εταιρεία σας έκανε "κόντρα" στα μαγαζιά. Τι σημαίνει αυτό;

Κ.Σ. Από το μισθό που μας δίνανε στα μαγαζιά, παίρνανε τα ποσοστά τους κι αυτοί, η εταιρεία.

Α.Κ. Και το λέγανε αυτό "κόντρα", "κοντράκια";

Κ.Σ. "Κοντράκια". Όταν ξεμπερδέψα, όταν παντρεύτηκα κι έμεινα μόνιμος, δεν μ' έπαιρνε πια.

Α.Κ. Και τα πολλά χρήματα τα κάνατε από τα τυχερά, έτσι;

Κ.Σ. Ναι, τυχερά. Ποτέ δεν πήγα σε μαγαζιά, να μην κάνω 100 τυχερά τη βραδιά (σ.σ. δολάρια).

Α.Κ. Στα μαγαζιά που παίζατε ήτανε περισσότεροι Έλληνες ή ξένοι, αυτοί που ερχόταν να σας ακούσουν;

Κ.Σ. Στη Νέα Υόρκη ήτανε όλο ντόπιοι Έλληνες, αλλά στην Ουάσιγκτον που πήγα, μόνο Αμερικάνοι. Είχα ανοίξει δικό μου μαγαζί, εγώ...

Α.Κ. Είχατε ανοίξει δικό σας μαγαζί στην Ουάσιγκτον; Πώς το λέγατε;

Κ.Σ. Με τον Τατασόπουλο. "Πορτ Σάνιτ".

Α.Κ. Γνωρίσατε κάποιο διάσημο Έλληνα ή Αμερικανό που να 'τανε πελάτης σας στο μαγαζί που παίζατε;

Κ.Σ. Πού να θυμάμαι τώρα... Πολλοί Αμερικανοί, είχα φίλους, που τους άρεσαν, τους άρεσε το παίξιμό μου, πολλοί, πάρα πολλοί. Πού να θυμάμαι;

Α.Κ. Κάποιοι καλλιτέχνες, κάποιοι πολιτικοί;

Κ.Σ. Καλλιτέχνες, όλοι μ' αγαπάγανε κι όλοι με θέλανε, προπάντων το "Τρίο Μπελκάντο", επειδή έπαιζα και τους βοηθούσα και στα δικά τους.

Α.Κ. Εγώ σας ρώτησα για Αμερικανούς...

Κ.Σ. Στην Ουάσιγκτον ήτανε δίπλα ένα ροκεντρόλ κι ο σαξοφωνίστας όταν έπαιζε εγώ δεν μπόραγα να τον πιάσω, όταν έπαιζε τα δικά τους, τα ροκεντρόλ κι αυτός ερχόταν και χάζεψε εμένα, που έπαιζα στα ελληνικά...

Α.Κ. Αυτόν πώς τον λέγατε;

Κ.Σ. Δεν θυμάμαι...

Α.Κ. Μου είπαν ότι είχατε γνωρίσει

τον Τζάκ Νίκολσον.

Κ.Σ. Και τον Τέλυ Σαβάλα είχα γνωρίσει.

Α.Κ. Πείτε μου για τον Νίκολσον.

Κ.Σ. Τον γνώρισα στην Καλιφόρνια. Είχαμε πάει με τον Σταματίου τουρνέ, ο Σταματίου με κάποιον αντζέντη Χάρρις και τον γνώρισα κει πέρα. Κι ένας Αρμένης που 'παιζε βιολί. Εκεί γνωριστήκαμε, αλλά όχι για πολύ, γιατί εμείς φεύγαμε, κάναμε τουρνέ, καθόμασταν μια βδομάδα σ' αυτό το στέκι.

Α.Κ. Και τον Σαβάλα;

Κ.Σ. Τον γνώρισα στη Φλόριδα, στο Μαϊάμι. Μου τηλεφώνησε κάποιος Μπίλκολ, ένας Αμερικάνος, είχε έρωτα με μένα. Αυτός είχε τα σινεμά στο Κλίβελαντ και η μανία του ήταν να σπάζω το κλαρίνο, να το κόβω κομματάκια και να το βάζω απάνω στην κοιλιά της γυναίκας του και να παίζω μ' ένα κομμάτι τελευταία.¹⁴ Κι είχε βγάλει φωτογραφίες τη γυναίκα του. Μου τηλεφώνησε αυτός και πήγα στη Φλόριδα να παίζω ένα βράδυ, στο Μαϊάμι. Εγώ έπαιζα στο Τάμπα. Και πήγα εγώ, ο Τάσος Διατσιδής κιθάρα και ο Λεμπέσης αρμόνιο. Πήραμε από 2.000 δολάρια τυχερά. Ήταν ένας σερβιτόρος, ο Καλαμπόκας είναι, που έρχεται κι εδώ, στη Σάμο. Και τα πέταγε λοιπόν. Τελευταία, όταν τελειώσαμε, σταμάτησε το αίρκοντίσιον και πέρασε κάτω λεφτά. "Αυτά είναι δικά μου", λέει, "Εγώ τα πέταγα, επίτηδες". Κι όταν πήγαμε στην καφετέρια, βγάζει μια επιταγή και μου δίνει εμένα ο Μπίλκολ 1200 δολάρια. Εκεί γνώρισα τον Σαβάλα. Ήταν φίλοι, μ' αυτόν.

Α.Κ. Ο Τάσος Σαμιώτης που τραγουδάει στο δίσκο ήταν ο Τάσος Διατσιδής;

Κ.Σ. Ε, πώς, αφού μαζί μεγαλώσαμε...

Α.Κ. Γιατί δεν γράφει ο δίσκος ότι είναι Τάσος Διατσιδής και γράφει Τάσος Σαμιώτης;

Κ.Σ. Έτσι έγραφε παντού. Δεν έγραφε ποτέ Διατσιδής, έγραφε Σαμιώτης. Τον έχω πάρει και σ' ένα άλλο δίσκο και έχει τραγουδήσει, με το Τρίο

Νέα Υόρκη κέντρο Σουέζ. Χάρυ Τζόλντακ ούτι, Σεβαστάκης και Κώστας Βογιατζής (από το Κοκκάρι Σάμου) κιθάρα.

Μπελκάντο, κι έχει πει ένα τραγούδι, τη "Ματζουράνα".

Α.Κ. Θυμάστε άλλες τέτοιες ιστορίες όπως αυτή που είπατε, πώς γνωρίσατε τον Σαβάλα;

Κ.Σ. Έχω γνωριστεί με γιατρούς, με Πέρσους (σ.σ. Πέρσες). Εγώ τον Τάσο τον Χαλκιά τον γλύτωσα. Θα πέθαινε αν δεν ήμουνα εγώ.

Α.Κ. Γιατί;

Κ.Σ. Το ίδιο και ο Ρούκουνας. Ο Κώστας Ρούκουνας έκανε τατουάζ και αν δεν γνώριζα έναν Πέρση γιατρό δερματολόγο θα πέθαινε.

Α.Κ. Στην Αμερική έγινε αυτό;

Κ.Σ. Ναι. Έκανε τατουάζ τον Μέγα Αλέξανδρο, για την Αλεξάνδρα, τη γυναίκα του...

Α.Κ. Θυμάστε ποια χρονιά έγινε αυτό;

Κ.Σ. Όχι. Μετά το '60.

Α.Κ. Ο Χαλκιάς;

Κ.Σ. Είχε άσθμα. Και γνώριζα κάποιο Αμερικάνο πνευμονολόγο και μου λέει "αυτός ο άνθρωπος είναι μισοπεθαμένος". Τον γλίτωσα. Είχα κάνει πάρα πολλά καλά εγώ. Και ναυτικούς έχω παντρέψει, απ' το Κοκκάρι έχω παντρέψει, ήταν με τα καράβια, ξέρεις και τους έβρισκα κάτι χορευτήριες κι έμεναν. Έναν απ' τον Μαραθόκαμπο, τον Αλέκο τον "τεμπέλη", τώρα έχει καράβια δικά του. Αυτόν τον έχω στεφανώσει κι όλας.

Α.Κ. Απ' το ότι μείνατε σαν καλλιτέχνης για ένα μεγάλο διάστημα στην Αμερική, είστε ευχαριστημένος; Κατά τη γνώμη σας βγάλατε πολλά χρήματα;

Κ.Σ. Πολλά, πολλά λεπτά...

Α.Κ. Είστε ευχαριστημένος, δεν με-

τανοιώσατε, δεν πιστεύετε ότι ήταν καλύτερα να μένατε στην Ελλάδα;

Κ.Σ. Αστεία λες τώρα... εγώ εκεί έμαθα όργανο, εκεί δούλευα κάθε βράδυ και κοιτάζα να παίζω καλύτερα, για να ευχαριστήσω τον κόσμο.

Α.Κ. Μου είπατε ότι κάνατε κάποια ταξίδια ενδιάμεσα κι επιστρέψατε και ξαναπήγατε πάλι.

Κ.Σ. Είχα έρθει το '61 εδώ, κάθισα δυο μήνες, ήρθα το '64, κάθισα πέντε μήνες, ήρθα το '68, κάθισα τέσσερις μήνες με την γυναί-

κα μου την πρώτη...

Α.Κ. Είσαστε παντρεμένος στην Αμερική;

Κ.Σ. Δώδεκα χρόνια.

Α.Κ. Μετά χωρίσατε;

Κ.Σ. Χώρισα, δεν έκανε παιδιά, χώρισα, ήταν αμαρτία.

Α.Κ. Ξένη ήταν;

Κ.Σ. Ρωσίδα ήταν.

Α.Κ. Όταν ερχόσαστε τα ταξίδια, δίσκους στην Ελλάδα κάνατε;

Κ.Σ. Έχω παίξει με τον Καζαντζίδη δυο τραγούδια, το "Παπάκι πάει στην ποταμιά" το ένα και το "Αγγινάρα με τ' αγκάθια" το άλλο, πού να θυμάμαι.

Α.Κ. Στην Αθήνα, εργαστήκατε σαν καλλιτέχνης όταν επιστρέψατε;

Κ.Σ. Όχι.

Α.Κ. Ήρθατε κατευθείαν στη Σάμο...

Κ.Σ. Το '73.

Α.Κ. Ήρθατε το '73 και παντρευτήκατε. Το όνομα της γυναίκας σας;

Κ.Σ. Ειρήνη Μακρυγιάννη.

Α.Κ. Πόσα παιδιά έχετε;

Κ.Σ. Τέσσερα. Ο Γιώργος, η Πάτρα, η Παγώνα και η Σταυρούλα.

Α.Κ. Ο Γιώργος είναι μουσικός;

Κ.Σ. Είναι, τα παράτησε όμως. Έπαιζε κλαρίνο και ντραμς. Ντραμς τον έπαιρνα πάντα, εγώ. Πολύ καλός. Τα παράτησε, όμως.

Α.Κ. Όταν ήρθατε, ανοίξατε το μαγαζί που έχετε στο Καρλόβασι ή δουλεύατε πρώτα αλλού;

Κ.Σ. Το άνοιξα το '79. Πρώτα το είχα ταβέρνα... "Στάνη". Μετά έγινε "Ζορμπάς". Είχα την εκμετάλλευση. Έπαιζα κι εγώ... Έχω γύρω στα δεκα-

τρία χρόνια που 'χω βγει έξω, το 'δωσα στο γιο μου.

Α.Κ. Τώρα παίζετε, καθόλου, στο μαγαζί του γιού σας;

Κ.Σ. Όταν έρχονται παρέες να μ' ακούσουν... παίζω, πιο πολύ σαξόφωνο.

Α.Κ. Από το '73 μέχρι το '79, τι κάνατε εδώ, στη Σάμο;

Κ.Σ. Δούλευα στα "Ξημερώματα", στου Μοσχονά, εκεί πέρα.

Α.Κ. Εκεί, δουλεύατε με κλαρίνο ή με σαξόφωνο;

Κ.Σ. Και τα δυο. Και στα "Κοχύλια" έχω δουλέψει, στον Μαραθόκαμπο, με τον Σαράντου. Το '73 πήγα στα "Ξημερώματα" με τον Λημναίο, τον Βουρλιώτη τον κουμπάρο μου. Ο Χριστόδουλος ο Βουρλιώτης έχει βαφτίσει το γιό μου, μαζί το γιό του Αντώνη.¹⁵

Α.Κ. Εδώ, στη Σάμο κάνατε και το δίσκο με τον Σαράντου, τα "Σαμιώτικα τραγούδια".

Κ.Σ. Δυο δίσκους, ναι... (σ.σ. βλέπε δισκογραφία).

Α.Κ. Από την πορεία σας σαν καλλιτέχνης, είστε γενικά ευχαριστημένος; Δηλαδή, θεωρείτε ότι περάσατε καλή ζωή;

Κ.Σ. Ναι, ναι...

Α.Κ. Αν έπρεπε να ξαναζήσετε, για παράδειγμα, θα το ξανακάνατε αυτό;

Κ.Σ. Μακάρι να ήμουν σαράντα χρονών κι ας μην είχα δραχμή τώρα... Τώρα που έχω λεφτά, δεν έχω νιάτα. Να ήμουν σαράντα χρονών κι ας μην είχα δραχμή, τουλάχιστον, να πάω στην Αμερική. Σε δέκα χρόνια, πάλι θα έκανα λεφτά...

Α.Κ. Πιστεύετε ότι σήμερα είναι τόσο εύκολο να πάει κανείς στην Αμερική και να κάνει λεφτά;

Κ.Σ. Πριν τέσσερα χρόνια πήγα με την γυναίκα μου, για πέστην τι έκανα... Μόλις πήγα ήρθαν και με φωνάζανε. Τετάρτη πήγα, Παρασκευή με πήραν για δουλειά...

Α.Κ. Από τότε που γυρίσατε, απ' το '73 μέχρι τώρα, αυτό μόνο το ταξίδι κάνατε στην Αμερική ή κι άλλα;

Κ.Σ. Κι άλλα, είχα ένα κτίριο αγοράσει κει πέρα και πήρε φωτιά και ξαναπήγα, πήγα στη Φλώριδα και δούλεψα...

Α.Κ. Ποια χρονολογία ήταν;

Κ.Σ. Το '76.

Α.Κ. Θέλετε να μας πείτε κάποιο επεισόδιο που σας έκανε εντύπωση, εκεί που δουλέψατε σαν καλλιτέχνης, μια εμπειρία που σας άρεσε;

Κ.Σ. Α! από αγγελίες... έχω βιβλιάρικια που με είχανε ονομάσει "Γκρικ

Μπένυ Γκούντμαν".

Α.Κ. Δεν μου τα έχετε δείξει αυτά...

Κ.Σ. Ούτε εγώ δεν τα ξέρω πολύ καλά πού είναι τώρα. Με βάζανε "Γκρικ Μπένυ Γκούντμαν", χρόνια εκεί πέρα (σ.σ. σε διαφημίσεις). Ήμουνά τόσο ήσυχος άνθρωπος που δεν ενδιαφερόμουνά τόσο πολύ. Κοίταγα τη δουλειά μου. Και κοίταγα να μαζέψω λεφτά να 'ρθω, ήταν το πρόγραμμα αυτό. Δεν ήθελα να μείνω εκεί πέρα...

Α.Κ. Τα ξενύχτια και οι όμορφες γυναίκες;

Κ.Σ. Α! από γυναίκες... εδώ μπλέξαμε...

Α.Κ. Ήσασταν κι ωραίος απ' ότι φαίνεται και στις φωτογραφίες...

Κ.Σ. Μια χαρά ήμουνά, τώρα είμαι μια χαρά και δυο τρομάρες...

Α.Κ. Κλαρίνο παίζετε τώρα ή σαξόφωνο;

Κ.Σ. Και τα δυο...

Α.Κ. Απ' τα δυο όργανα αυτά ποια σας άρεσε καλύτερα;

Κ.Σ. Σαξόφωνο...

Α.Κ. Γιατί;

Κ.Σ. Γιατί, όπως παίζω εγώ το σαξόφωνο δεν μπορεί να παίξει κανένας...

Α.Κ. Η κινηματογραφική ταινία «Ο γυρισμός του Οδυσσέα» πότε έγινε;

Κ.Σ. Ποια χρονολογία ήρθε ο Βουτσάς εδώ. Είχαμε ανοίξει ένα μαγαζί και τους είπαμε ελάτε και στο μαγαζί από δω κι έτσι πήγα κι έπαιξα. Μετά το 1980 είχε γυριστεί αυτή η ταινία εκεί που είναι τα βυρσοδεψεία στο Καρλόβασι. Ήτανε δήμαρχος ο

Βαγγέλης Σιδηρουργός και ήρθε εδώ ο κουνιάδος του, ένας σκηνοθέτης και μου λέει θα παίζεις σε μια ταινία. Μού είπαν ότι θα βάλουν και το μαγαζί. Δεν το έβαλαν καθόλου. Κι όταν ξανάρθανε να πάω να παίζω σε άλλη ταινία δεν πήγα.

Α.Κ. Ηχογραφήσατε τραγούδια με την Αλεξίου...

Κ.Σ. Δύο τραγούδια. Ένα κλέφτικο, τη «Λειβαδιά» και το «Πουλάκι ξένο».

Α.Κ. Για τον ακορντεονίστα το Χατζηδάκη που είσαστε μαζί σε μια φωτογραφία τι έχετε να μας πείτε;

Κ.Σ. Ο Σταύρος Χατζηδάκης ήταν καλός λαϊκός παίχτης Πιάτσα έκανε στου Κεφάλα και στου Περιβόλα. Όποιοι παίζανε εκεί ήταν λαϊκοί. Η φωτογραφία με την Αλιφραγκή είναι βγαλμένη στην Αθήνα. Δουλεύαμε στα «Πηγαδάκια» στην Ιερά Οδό. Ερχόταν ο Τσιτσάνης, μετά ο Ζαμπέτας... Κι άλλο ένα κέντρο που παίζανε με το Ζαμπέτα ήταν του Βλάχου, εκεί έπαιζα κάμποσο καιρό, όταν ήμουν ναύτης.

Α.Κ. Το πρώτο σας κλαρίνο πότε το πήρατε;

Κ.Σ. Ο θεός μου το αγόρασε, ο αδελφός του πατέρα μου και πατέρας του Αλέκου του δικηγόρου. Ο πατέρας μου δεν ήθελε να γίνω μουσικός. Ήθελε να γίνω αξιωματικός... Το κλαρίνο το πήραμε από τον Νίκο τον Κωστάκη, τον «Ασβεστιάρη».

Ο θάνατος του Ιορδάνη Τσομίδη λήπησε πολύ τον Κώστα Σεβαστάκη Πλήθος οι μνήμες του από τη συνεργασία τους στην Αμερική, με αφορμή την διοργάνωση χοροεσπερίδων που οι δύο καλλιτέχνες έπαιρναν μέρος, αλλά και από τη συνεργασία τους στο Καρλόβασι, όπου ο Σεβαστάκης ιδιοκτήτης του κέντρου διασκέδασης «Ζορμπάς» είχε απασχολήσει για ένα χρονικό διάστημα τον Ιορδάνη, προσφέροντάς του ταυτόχρονα και φιλοξενία στο σπίτι του.

Κ.Σ. Με τον Ιορδάνη παίζαμε για λίγον καιρό στο «Ισταμπούλ», ένα μαγαζί στο 8 Avenue στη Νέα Υόρκη, μεταξύ 29 και 30 δρόμους. Παίζαμε σε πολλούς χορούς μαζί. Ο Ιορδάνης ήταν παντρεμένος στην Καλιφόρνια. Είχε πάρει μια γριούλα, για να πάρει την κάρτα και μετά ποιος τον έπιανε. Έκανε όμως καταχρήσεις ολόένα: κρασί τσιγάρο, πιοτά, τα πάντα.

Α.Κ. Όταν ήρθατε εδώ πού βρεθήκατε με τον Ιορδάνη;

Κ.Σ. Είχα το μαγαζί. Το 1981 τον είχα φέρει εδώ πέρα τον Ιορδάνη. Αυτός μετά πήγε στην Ολλανδία, πήγαινε κάθε χρόνο. Είχε μια γκόμ-

να εκεί. Την είχε γνωρίσει εδώ, στο Καρλόβασι. Τον είχα σπίτι στον Όρμο κι έμενε μαζί του κι αυτή... Μια φορά μου άδειασε ένα βαρέλι κρασί. Στον κήπο είχα κουκιά, χλωροκούκια. Όταν ξόπνησε το πρωί πήγε και μάζεψε μια χεριά κουκιά, έβγαλε ελιές, τὰ 'ξερε όλα τα κατατόπια μέσα στο σπίτι, ήπια την πρώτη κανάτα το πρωί, δεν τον έφτασε και πήγε να βάλει τη δεύτερη. Εμείς λείπαμε από το σπίτι. Κατέβηκε κάτω τη γέμισε και άφησε το βαρέλι ανοιχτό. Άδειασε όλο το κρασί. «Να μου χυνόταν το αίμα καλύτερα, παρά αυτό που έπαθα» έλεγε. «Δεν μου λές, άλλο κρασί έχεις;». Έχω του λέω αλλά είναι για τους ανθρώπους... Όποτε ο Ιορδάνης δεν είχε λεφτά ερχόταν και μ' εύρισκε. «Θα πας σε καμιά δουλειά;». Το μαγαζί δεν στεκόταν αν έπαιζε αυτός μόνος. Αλλά ήταν παίχτης! Έπαιζε έργα ολόκληρα! Αλλά πρόγραμμα δεν έβγαζε. Δεν καθόταν με την τραγουδίστρια να της κάνει πρόβα. Στο μαγαζί έπαιζε τα δικά του κι έφευγε. Αλλά ήταν παίχτης. Θεός σωφέστον.

Α.Κ. Τι είναι αυτό που κάνει έναν καλλιτέχνη να ξεχνάει τα πάντα, εκείνη τη στιγμή, όταν παίζει; Ακόμα και τα διάφορα προβλήματα;

Κ.Σ. Όταν παίζει, ένας, όργανο ή τραγουδάει και δεν το καταλαβαίνει μόνος του, η καρδιά του, δεν είναι καλός, δεν μπορεί να αποδώσει, πρέπει να το καταλάβει πρώτα εκείνος. Εγώ, όταν παίζω στο πάλκο και δεν γυρίσουν να κοιτάζουν μόλις παίζω, δεν μπορώ να παίζω καλά...

Α.Κ. Σ' αρέσει, δηλαδή, ο κόσμος... από κάτω...

Κ.Σ. Όταν ακούσει ο κόσμος κάτι και του αρέσει...

Α.Κ. Παίζετε καλύτερα, τότε;

Κ.Σ. Ε, βέβαια!...

Α.Κ. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κ.Σ. Κι εγώ ευχαριστώ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ιδιωματισμός της Σάμου, σημαίνει "δεν άκουγες να τον φωνάζουν Γιόργος".

2. Γεώργιος Κατεβαίνης: Δάσκαλος της μουσικής, διευθυντής και μέστρος της Φιλαρμονικής Εταιρείας Καρλοβασιών "Κλεάνθης Σάμιος". Διευθυντής, επίσης, της μουσικής σχολής που λειτουργούσε παράλληλα. Πληροφορία από το βιβλίο του Αλέξη Σεβαστάκη: "Ιστορικά ανέλεκτα", κεφάλαιο: "Σχεδιασμός για την ιστορία της Φιλαρμονικής Εταιρείας Καρλοβασιών "Κλεάνθης ο Σάμιος", Αθήνα 2005.

3. Μαυρομάτης Μαρίνος: Λαϊκός πρακτικός οργανοπαίχτης της Σάμου. Έπαιζε κλαρίνο.

4. Σύμφωνα με πληροφορίες της Καίτης Μοσχογιάννη, αδερφής του Τάσου Διατσίδα, ο πατέρας της ο Ηλίας μαζί με τον Τάσο και τον

Σεβαστάκη, έπαιζαν περιστασιακά στο λιμάνι, στην ταβέρνα του Αντόνη Πλατίγγου. Επίσης πήγαιναν σε πανηγύρια και σε γάμους.

5. Ο Ηλίας Διατσίδης έπαιζε σαντούρι και ντραμς, ο Τάσος κιθάρα και σαντούρι. Πληροφορία από το Ημερολόγιο 2006 της εφημερίδας "Χαραυγή" της Σάμου: "Τα σαμιωτάκια". Επιμέλεια Βούλας Γαλανού.

6. Κοχλιός Μανώλης από την Σάμο, κιθάρα-τραγουδι. Αμυρσώνης Γιάννης, βιολί, γνωστός σε όλη τη Σάμο σαν Γιαννάκης. Τσελεπιδάκης Μανώλης, μουσικός από τους Μυτιληνιούς Σάμου. Τρομπόνι-κιθάρα-τραγουδι. Τζόγιας Κώστας ή Γιάνναρος, μουσικός από την Σάμο, σαντούρι-τραγουδι. Οι πληροφορίες για τους παραπάνω μουσικούς πάρθηκαν από τα "Σαμιωτάκια".

7. Γιάννης Καλωσώνης. Το "Πολίτης" είναι παρατσούκλι. Έπαιζε κιθάρα και αργότερα ντραμς. Πληροφορία από τα "Σαμιωτάκια".

8. Βελώνης Βαγγέλης, Σαμιώτης μουσικός, έπαιζε βιολί. Πληροφορία από τα "Σαμιωτάκια".

9. Η εταιρεία αυτή ήταν η Alpha Record Company. Παρόλα αυτά σε κάποιο δίσκο της υπάρχει στην ετικέτα το όνομα του Σεβαστάκη.

10. Δυο δίσκοι με το Τρίο Μπελκάντο, στους οποίους συμμετέχει ο Σεβαστάκης, κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα από την εταιρεία Fidelity. Στα

εξώφυλλά τους δεν γράφεται το όνομα κανενός μουσικού (βλέπε δισκογραφία). Στην Αμερική κυκλοφόρησαν από την εταιρεία Fiesta με το σήμα "GREKOPHON". Στο εξώφυλλο γράφεται ότι παίζει η ορχήστρα του Τζόρτζ Στράτης.

11. Το τραγούδι είναι το "Ποιος σε πήρε από κοντά μου" και περιέχεται στο δίσκο "Hellenic folk dances" (NINA L-64).

12. Πόγγης Ανδρέας, βιολιστής καταγόμενος από τη Σάμο. Γιος του συνθέτη Ερμή Πόγγη. Αδερφές του ήταν η Καίτη και η Εύα. Πληροφορίες στο άρθρο του του Αλκιβιάδη Καλιτάκη "Για όσους αγαπούν το χθες - Φίλανδρος Μάρκου", στο "Ιστορικό Λαογραφικό Ημερολόγιο 1993", του Πολιτιστικού Συλλόγου των απανταχού Μυτιληνιωτών Σάμου.

13. Ήταν η προαναφερθείσα Alpha Records. Αυτό προκύπτει απ' το ότι ο Ανδρέας Πόγγης ήταν ιδιοκτήτης της.

14. Υποθέτω ότι κάθε φορά θα αφαιρούσε ένα κομμάτι από το κλαρίνο του. Κάτι που κάνει σήμερα στις εμφανίσεις του ο Γιόργος Μάγκας.

15. Χρήστος Δημναίος, μουζουζής από τον Πειραιά. Χριστόδουλος Βουρλιώτης, από τους Μυτιληνιούς Σάμου, έπαιζε μουζουζούκι. Μπουζούκι, επίσης, παίζει και ο γιος του Αντόνης. Πληροφορίες από τα "Σαμιωτάκια". ■

**Νίκος και Κάρολος
ΜΙΑΝΟΣ**

*Ιστορία του λαϊκού
τραγουδιού στο Βόλο*

**Το CD περιέχει 12 τραγούδια
ηχογραφημένα στην "Σκάλα"
χωρίς κόσμο, τον Οκτώβριο του 1999.**

**Το ένδετο περιέχει κείμενο με
την ιστορία της οικογένειας
και του μαγαζιού, φωτογραφίες
και τους στίχους των τραγουδιών.**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΑ ΔΙΣΚΟΠΩΛΕΙΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗ

Όπως φάνηκε στη συνέντευξη, ο Σεβαστάκης ηχογράφησε στην Αμερική μεγάλο αριθμό δίσκων γραμμοφώνου. Οι περισσότεροι φαίνεται ότι είναι στην εταιρεία Liberty Records, με την οποία είχε το πρώτο του συμβόλαιο. Ταυτόχρονα, ηχογράφησε και στην εταιρεία Alpha Records του Ανδρέα Πόγγη. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, δεν φαινόταν στις ετικέτες το όνομά του, λόγω του συμβολαίου του με την Liberty. Παρ' όλα αυτά, εντοπίστηκε ένας δίσκος του στην Alpha Records που έχει στην ετικέτα το όνομά του. Πιθανόν να κυκλοφόρησε αργότερα. Ακόμα, ηχογραφήσεις του εντοπίστηκαν στην εταιρεία Allecto, Fiesta και στη NINA. Ο ίδιος λέει ότι ηχογράφησε και στην Decca, όμως εκεί δεν εντοπίστηκαν ηχογραφήσεις του. Στη Fiesta, όπως είπαμε παραπάνω, είναι οι δίσκοι με το Τρίο Μπελκάντο. Είναι, λοιπόν, εξαιρετικά δύσκολο να γίνει η δισκογραφία του. Όχι μόνο γιατί δεν υπάρχουν κατάλογοι ελληνόφωνων δίσκων της Αμερικής μετά το 1945, αλλά κυρίως γιατί μεγάλος αριθμός ηχογραφήσεών του δεν φέρει το όνομά του για τους λόγους που αναφέρθηκαν. Φαίνεται, όμως, ότι ούτε κι ο ίδιος ενδιαφερότανε πολύ για τέτοιου είδους προβολή. Συνεπώς, η δισκογραφία που παραθέτουμε μόνο ενδεικτική μπορεί να χαρακτηριστεί.

Την χωρίζουμε σε δυο κατηγορίες: Η πρώτη αφορά σε συμμετοχές του σε μεμονωμένα τραγούδια και η δεύτερη στην συμμετοχή του σε ολοκληρωμένους δίσκους L.P. Στην πρώτη κατηγορία ξεχωρίζουν τα τέσσερα "σόλο κλαρίνο" κομμάτια του στην Liberty, μεταξύ των οποίων και το περίφημο "Ρουμελιώτικο τσάμικο".

Οι πρώτες, χρονολογικά, ηχογραφήσεις του, που άρχισαν το 1955, κυκλοφόρησαν σε δίσκους 78 στροφών. Μετά το 1960, έχουμε κυκλοφορίες σε δίσκους 45 στροφών ή και κατευθείαν σε δίσκους L.P. Σε L.P. επίσης, ξανακυκλοφόρησαν και εκείνες των 45 και 78 στροφών.

ΔΙΣΚΟΙ ΣΟΛΟ ΚΛΑΡΙΝΟ		
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟ ΤΣΑΜΙΚΟ - LIBERTY 282-B (78 στροφών)		
ΣΥΡΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ - LIBERTY 255-A (78 στροφών)		
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ - LIBERTY 255-B (78 στροφών)		
ΤΡΕΛΟ ΧΑΣΑΠΙΚΟ - LIBERTY 283-B (78 στροφών)		
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΛΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΚΛΑΡΙΝΟ		
LIBERTY 282-A (78 στροφών) - ΓΚΟΛΦΩ (τσάμικο)	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ	
LIBERTY 283-A (78 στροφών) - ΜΕΣΟΓΕΙΤΙΣΣΑ (Συρτός)	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ	
LIBERTY 256-A (78 στροφών) - ΑΠΟΨΕ ΔΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ (Τσάμικος)	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ	
LIBERTY 256-B (78 στροφών) - ΒΛΑΧΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΙΠΕΝΗΣΙ (συρτός)	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ	
LIBERTY 284-B (78 στροφών) - ΚΑΝΕΙ ΚΕΦΙ Ο ΠΑΣΣΑΣ ΜΟΥ (καρσιλαμάς)	Λ. ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ-Α. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	
LIBERTY 240-A (78 στροφών) - ΕΧΩ ΚΟΥΜΠΙΑΡΟ ΛΕΒΕΝΤΙΑ	ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΙΩΤΗΣ-ΜΑΙΡΗ ΛΙΝΤΑ	
ALLECTOR RECORDS - 509-A (78 στροφών) - ΠΙΑ (τσάμικο)	ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΗΤΤΑΚΗ	
ALLECTOR RECORDS - 509-B (78 στροφών) - ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΕ ΦΡΟΝΙΜΑ (συρτό)	»	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - ΠΕΡΑΣ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ (καλαματιανό)	»	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - ΣΑΝ ΠΑΣ ΠΟΥΛΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΜΩΡΗΑ (κλέφτικο)	»	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - ΒΛΑΧΑ ΠΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΑΝΗ (συρτό)	»	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - Η ΜΑΡΙΩΡΗ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ (τσάμικο)	»	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ (συρτό)	Κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ	
ALLECTOR RECORDS - 5002 (L.P.) - ΡΑΚΑΜΠΑΝΑ (καλαματιανό)	ΜΗΤΣΑΚΗΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ	
ALPHA RECORDS - ΦΕΤΟ Τ' ΑΗΔΟΝΙ ΔΕ ΛΑΛΕΙ	ΜΙΛΤΟΝ ΣΤΑΜΟΣ	
NINA - HELLENIC FOLK DANCES - L-64 (L.P.):		
ΤΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙ (καλαματιανό). ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ-ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ		
ΠΟΙΟΣ ΣΕ ΠΗΡΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ (μπάλος). ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ		
ΠΑΝΩ ΣΕ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΒΟΥΝΟ (τσάμικο). ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ		

ΕΝΑ ΣΑΒΒΑΤΟ ΒΡΑΔΥ (καλαματιανό). ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ
NINA L-63 (L.P.)
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ (Μωρή κοντούλα λεμονιά) - ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΑ
LIBERTY
ΔΙΑΒΑΣΑ ΠΩΣ ΠΑΝΤΡΕΥΕΣΑΙ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΙΩΤΗΣ
ΩΡΑ ΚΑΛΗ ΚΑΡΑΒΙ ΜΟΥ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΜΑΙΡΗ ΛΙΝΤΑ
ΠΟΥΛΙΑ ΜΟΥ ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΑ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΜΑΙΡΗ ΛΙΝΤΑ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ L.P. ΑΛΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ
Μέχρι τώρα έχουν εντοπιστεί έξι δίσκοι L.P. στους οποίους ο Σεβαστάκης συμμετέχει παίζοντας κλαρίνο. Τέσσερις ηχογραφήθηκαν στην Αμερική και δυο στην Ελλάδα. Στην Αμερική ηχογραφήθηκαν την περίοδο 1960-1973 περίπου. Οι δυο πρώτοι είναι δίσκοι του συγκροτήματος Τρίο Μπελκάντο, που στην Ελλάδα κυκλοφόρησαν από την εταιρεία Fidelity, το 1968 και 1969 αντίστοιχα. Στην Αμερική κυκλοφόρησαν με την ετικέτα "Grecophon".
1. ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ - FIDELITY (4005 PY) ΚΑΙ GRECOPHON GRS 307
2. ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ Νο 2 - FIDELITY (4014 PY)
3. ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ - NINA (LS - 321). Πρόκειται για ένα L.P. με τον τραγουδιστή τον Γρηγόρη Μαρούλη.
Ο τέταρτος δίσκος δεν έχει εντοπιστεί ακόμα από τον υπογράφο. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του ίδιου του Σεβαστάκη, στον δίσκο παίζουν Τούρκοι, Πέρσες, Εβραίοι και άλλοι ξένοι καλλιτέχνες. Μεταξύ αυτών και ο Χάρυ Τζόλντακ, άραβας στην καταγωγή, που έπαιζε ούτι ο δίσκος ονομάζεται "Κουσαντάσι Καρντέλ".
Στην Ελλάδα, όταν γύρισε, συμμετείχε στην ηχογράφιση δυο δίσκων L.P. με τον Σαμιώτη τραγουδιστή Νίκο Σαράντου:
1. ΣΑΜΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - POLYPHONE Νο 122
2. ΣΑΜΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ Νο 2 - POLYPHONE Νο 133
Ο πρώτος από τους παραπάνω δίσκους κυκλοφόρησε το 1980 και ο δεύτερος το 1981. Μέσα στα τραγούδια του δεύτερου δίσκου, υπάρχουν και τέσσερα κομμάτια σόλο κλαρίνο, του Κώστα Σεβαστάκη: "Συρτός Ικαριώτικος", "Τα πρωτοβρόχια", "Σούστα" και "Σμυρναίικο συρτό".

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
Αγίας 94.2
 Το Ραδιόφωνο των Επιτυχιών

Αγία Λαρίσας τηλ. 24940, 23106 τηλ. & fax. 23454
 e-mail: radioagias942@hotmail.gr

Με την αρμονία των λέξεων
 και τη μουσική των γραμμάτων
 κάθε μήνα από την Καβάλα

ΠΕΡΙΩΔΙΚΟ
 Τ.Η.Σ.Π.Ο.Λ.Η.Σ

ALPHA MEDIA GROUP
 Βενιζέλου 79 - 654 03, ΚΑΒΑΛΑ e-mail: alphamedia@otenet.gr
 Τηλ. για συνδρομές: 2510 220 120